

ผลจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักบูติกโฮเต็ลต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ของชุมชน: กรณีศึกษา บูติกโฮเต็ลในจังหวัดสงขลา

Result of Boutique Hotel Tourists' Expenditure to Economic Environment of Community: A Case Study of Boutique Hotels in Songkhla Province

ภัทรรมณต์ คงแจ่ม¹ ธนาวุธ แสงภาศนี²

Phattamon Kongjam¹ Thanawut Saengkassanee²,

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110

Faculty of Management Sciences, Prince of Songkla University, Hatyai, Songkhla 90110

E-mail: thanawut.sa@psu.ac.th

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวส่งผลต่อการกระจายรายได้และการจ้างงาน งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาประเภทของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักบูติกโฮเต็ลในจังหวัดสงขลา และผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของชุมชน ในด้านรายได้และการจ้างงานในจังหวัดสงขลา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 200 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 160 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 40 คน ทำการเก็บข้อมูลในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2557 ด้วยแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของชุมชนผ่านตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตตามแนวคิดของ Leontief, W. (1966) ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่พักบูติกโฮเต็ลจังหวัดสงขลา มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 143.47 ล้านบาท เป็นค่าใช้จ่ายหมวดค่าที่พักสูงสุด 51.20 ล้านบาท รองลงมาเป็นหมวดค่าอาหารและเครื่องดื่ม 34.40 ล้านบาท และน้อยที่สุดคือหมวดค่าบริการการท่องเที่ยว 1.03 ล้านบาท โดยการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้รวมในจังหวัดสงขลา 61.41 ล้านบาท แบ่งเป็นรายได้ทางตรง 46.53 ล้านบาท และรายได้ทางอ้อม 14.88 ล้านบาท อีกทั้งก่อให้เกิดการจ้างงานรวมในจังหวัดสงขลา 931 คน แบ่งเป็นการจ้างงานทางตรง 452 คน และการจ้างงานทางอ้อม 479 คน ทั้งนี้นักท่องเที่ยวชาวไทยก่อให้เกิดรายได้และการจ้างงานในสัดส่วนที่สูงกว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

คำสำคัญ: การใช้จ่าย ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต บูติกโฮเต็ล สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ อุปสงค์ขั้นสุดท้าย

Abstract

Tourism affects the distribution of income and employment. The purpose of the research is to study types of expenses tourists spending at Boutique Hotels in Songkhla in order to be parts of the result of the expenses to economic environment of community: incomes and employment in Songkhla. The samples were 160 Thai tourists and 40 foreign tourists, total in 200 tourists. A questionnaire was used to collect data in October 2014. The statistics used for data analysis was descriptive statistics. Also, the analysis of the result of the expenses to economic environment of community: incomes and employment was based on Input-Output Table. (Leontief, W., 1966) The results showed that the expenses tourists staying at Boutique Hotels in Songkhla were 143.47 million baht which was separated into 51.20 million baht of accommodation, 34.40 million baht of food and beverage, and 1.03 million baht of tourism and hospitality, respectively. Moreover, the expenses from the tourists led to 61.41 million baht of total incomes in Songkhla which was divided into 46.53 million baht of direct incomes and 14.88 million baht of indirect incomes. In addition to employment, there were 931 people employed in Songkhla and split into 452 people of direct employment and 479 people of indirect employment. In summary, Thai tourists led to incomes and employment more than foreign tourist did.

Keywords: Boutique Hotel, Economic Environment, Expenditure, Final Demand, Input-Output Table

Paper type: Research

1. บทนำ

การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากเกี่ยวข้องโดยตรงกับรายได้และการจ้างงาน รวมไปถึงกระจายรายได้ไปในส่วนภูมิภาค เพื่อช่วยลดปัญหาความยากจน สำหรับจังหวัดสงขลาถือว่าได้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้าชายแดนภาคใต้ที่มีศักยภาพเป็นเมืองท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและมีธุรกิจบริการทางการท่องเที่ยวมากมาย อีกทั้งเป็นเมืองแห่งการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE City) แต่ปัญหาที่พบคือรายได้จากการท่องเที่ยวมีการขยายตัวต่ำกว่าอัตราการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวเมื่อเทียบกับจังหวัดใกล้เคียง ด้วยสาเหตุมาจากธุรกิจโรงแรมส่วนใหญ่ทำการตลาดแบบเน้นจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายอยู่ในระดับกลางถึงล่าง และอัตราค่าห้องพักอยู่ในระดับต่ำกว่าจังหวัดภูเก็ตและกระบี่ (กรมการท่องเที่ยว, 2557; สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) ทั้งนี้ประเด็นแนวทางการเพิ่มมูลค่าได้มีหลักฐานการศึกษาชี้ชัดว่า แนวคิดบูติกและไลฟ์สไตล์โฮเทลสามารถเพิ่มมูลค่าแก่ธุรกิจโรงแรมที่พักในจังหวัดสงขลาได้ โดยการกำหนดรูปแบบคุณลักษณะของที่พักรีสอร์ทและไลฟ์สไตล์โฮเทลให้สอดคล้องกับความต้องการและรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีความเต็มใจจะจ่ายสูงสุดที่ราคาห้องพัก 2,500 บาท (ธนิศา แสงวิเชียร, 2555) แต่ยังไม่มีการศึกษาที่แสดงหลักฐานว่าค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่พักรีสอร์ทไฮเอนด์สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้แก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาได้น้อยเพียงใด ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาถึงผลจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรีสอร์ทไฮเอนด์ต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของชุมชน ในด้านรายได้และการจ้างงานในจังหวัดสงขลา ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน สามารถนำไปปรับใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนหรือวางแผนประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 ศึกษาประเภทของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรีสอร์ทไฮเอนด์ในจังหวัดสงขลา

2.2 ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรีสอร์ทไฮเอนด์ต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของชุมชนในจังหวัดสงขลา

3. การทบทวนวรรณกรรม

3.1 บูติกโฮเทล (Boutique Hotel)

บูติกโฮเทลเป็นโรงแรมขนาดเล็กกระทัดรัดที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 2-3 ห้อง แต่ไม่เกิน 100 ห้อง มีสถาปัตยกรรมและ

การออกแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีความโดดเด่นแตกต่างด้วยธีมหรือแนวคิด อาจมีการดัดแปลงมาจากอาคารที่มีสถาปัตยกรรมเก่าแก่ หรือมีประวัติศาสตร์ยาวนาน อีกทั้งมุ่งเน้นให้บริการอย่างใกล้ชิดและใส่ใจรายละเอียด สามารถตอบสนองรูปแบบการดำเนินชีวิตหรือไลฟ์สไตล์ของนักท่องเที่ยวได้อย่างชัดเจน รวมทั้งทำการตลาดแบบมุ่งเน้นลูกค้าเฉพาะกลุ่มที่มีไลฟ์สไตล์ชัดเจน มีความต้องการประสบการณ์ที่แปลกใหม่ซึ่งแตกต่างจากมาตรฐานการให้บริการของโรงแรมเชนทั่วไป ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายอยู่ในระดับกลางถึงบน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยสูงและมีกำลังจ่ายสูง (Agett, 2007; Albazzaz et al., 2003; Anhar, 2001; Erkutlu & Chafra, 2005; Lim & Endean, 2009; McIntosh et al., 2005)

สืบเนื่องมาจากในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ตลาดธุรกิจโรงแรมมีการแข่งขันสูง มีการใช้กลยุทธ์ด้านราคาแทนการใช้กลยุทธ์ด้านการบริการ ส่งผลให้อัตราราคาห้องพักของโรงแรมที่พักในประเทศไทยทรงตัวอยู่ในระดับต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2556; ศูนย์วิจัยกสิกร, 2555) ประกอบกับแนวโน้มพฤติกรรมผู้บริโภคของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป นักท่องเที่ยวมีความต้องการประสบการณ์ที่แปลกใหม่จากการเดินทาง และการบริการที่เข้าถึงไลฟ์สไตล์และรูปแบบการดำเนินชีวิต จึงเกิดการพัฒนารูปแบบที่พักด้วยแนวคิด “บูติกโฮเทล” (Anhar, 2001; McIntosh & Siggs, 2005) เพื่อเพิ่มมูลค่าแก่ธุรกิจโรงแรม ช่วยหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคา และเป็นการยกระดับการบริการสู่ตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ (ธนิศา, 2555; ศูนย์วิจัยกสิกร, 2555) ปัจจุบันกระแสความนิยมบูติกโฮเทลมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวางทั้งในกรุงเทพมหานครและเมืองท่องเที่ยวหลัก ก่อให้เกิดรายได้และการจ้างงานเป็นจำนวนมาก เป็นการสร้าง

มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศไทย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2556)

3.2 ผลของตัวทวีคูณ (Multiplier Effect)

ตามทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ของเคนส์ (Keynes, 1936) กล่าวว่า เมื่อมีการใช้จ่ายเกิดขึ้นครั้งหนึ่งในระบบเศรษฐกิจก็จะมีผลกระทบทำให้เกิดการใช้จ่ายต่อกันไปอีกหลายรอบ เนื่องจากการใช้จ่ายในครั้งแรกจะก่อให้เกิดรายได้แก่บุคคลหรือกิจกรรมบางประเภท บุคคลหรือกิจกรรมก็จะนำรายได้บางส่วนไปใช้จ่ายต่อและก่อให้เกิดรายได้แก่บุคคลหรือกิจกรรมอื่นๆต่อไป ส่งผลให้มีการใช้จ่ายต่อกันไปเรื่อยๆ ดังนั้นเมื่อรวมการใช้จ่ายในรอบต่างๆเข้าด้วยกันจะพบว่าทำให้เกิดรายได้ที่มีมูลค่าสูงกว่าการใช้จ่ายครั้งแรกหลายเท่า หลักการดังกล่าวนี้คือ “ผลของตัวทวีคูณ” (Multiplier) ทั้งนี้รายได้ที่เพิ่มขึ้นจะมากน้อยเท่าใดขึ้นอยู่กับค่าตัวทวีคูณ (Multiplier)

$$\text{Multiplier} = \frac{1}{1-\text{MPC}} = \frac{1}{\text{MPS}} \quad (1)$$

MPC คือ ความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วย

เพิ่ม (Marginal Propensity to Consume)

MPS คือ ความโน้มเอียงในการออมหน่วยเพิ่ม

(Marginal Propensity to Save)

3.3 การวิเคราะห์ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Analysis)

การวิเคราะห์ปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Analysis) ตามแนวคิดของ Leontief, W. (1966) มีการพัฒนาขึ้นจากแนวความคิดที่ว่าในกระบวนการผลิตสินค้าหรือบริการแต่ละประเภทมีความจำเป็นที่จะต้องมีการใช้สินค้าและบริการต่าง ๆ มาเป็น ปัจจัยการผลิต (Input) ของกระบวนการเหล่านั้น และในขณะเดียวกัน ผลผลิต (Output) ของภาคการผลิตแต่ละประเภท นอกจากใช้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการบริโภคขั้นสุดท้ายของระบบเศรษฐกิจ (Final Demand) แล้ว ยังจะต้องมีส่วนหนึ่งที่ต้องกลายไปเป็น ปัจจัยการผลิตขั้นกลาง (Intermediate Input) สำหรับสนับสนุนกระบวนการผลิตสินค้าและบริการประเภทอื่น ๆ อีกด้วย ดังรายละเอียดแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 โครงสร้างของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2538

3.4 การวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อรายได้และการจ้างงาน

3.4.1 การวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อรายได้ โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์มูลค่าเพิ่ม (v_i) แล้วทำการวิเคราะห์จากสมการต่อไปนี้ (Geoffrey J. D. Hewings, 1985)

$$v_i = v'(I-R)^{-1}f \quad (2)$$

v' คือ Row Vector แสดงปริมาณมูลค่าเพิ่มใน

ที่นี้หมายถึงเงินเดือนค่าจ้าง ค่าตอบแทน

อันเกิดจากการเพิ่มผลผลิตขึ้น 1 หน่วย

ในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งหมายถึง

Vector ของค่าสัมประสิทธิ์มูลค่าเพิ่ม (v_i)

(ค่า v_i คำนวณจาก $v_i = V_i/X_i$, V_i = มูลค่าเพิ่มในที่นี้หมายถึงเงินเดือน

ค่าจ้าง ค่าตอบแทนในภาคอุตสาหกรรม,

X_i = มูลค่าผลผลิตในภาคอุตสาหกรรม

และกำหนดให้ i มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง n) v_t คือ จำนวนรายได้ทั้งหมดอันเกิดจากการใช้ จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการประเภท ต่างๆของนักท่องเที่ยว

$$\text{และกำหนดให้ } M_{\text{income}} = v'(I-R)^{-1}V-1 \quad (3)$$

เมื่อกำหนดให้ M_{income} คือ ตัวทวีของรายได้

3.4.2 การวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อการจ้างงาน ทำให้ในลักษณะเดียวกันกับการวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายต่อรายได้ โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แรงงาน (l_j) เพิ่มเติม แล้วทำการวิเคราะห์จากสมการต่อไปนี้ (Geoffrey J.D.Hewings, 1985)

$$l_i = l'(I-R)^{-1}f \quad (4)$$

l' คือ Row Vector แสดงปริมาณการจ้าง

งานโดยตรงอันเกิดจากการเพิ่มผลผลิต

ขึ้น 1 หน่วย ในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ

ซึ่งหมายถึง Vector ของค่าสัมประสิทธิ์

แรงงาน (l_j) (ค่า l_j) คำนวณจาก $l_j =$

L_j/X_j , L_j = จำนวนคนงานใน

ภาคอุตสาหกรรม, X_j = มูลค่าผลผลิต

ในภาคอุตสาหกรรม และกำหนดให้ j มี

ค่าตั้งแต่ 1 ถึง n)

l_i คือ จำนวนการจ้างงานทั้งหมดอันเกิดจาก

การใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการ

ประเภทต่างๆ ของนักท่องเที่ยว

$$\text{และกำหนดให้ } M_{\text{employment}} = l'(I-R)^{-1}f-1 \quad (5)$$

เมื่อกำหนดให้ M_{employment} คือ ตัวทวีของการจ้างงาน

4. วิธีวิจัยและกรอบแนวคิด

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย นักท่องเที่ยวชาวไทย 160 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 40 คน รวมทั้งสิ้น 200 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบมีสัดส่วนและตามความสะดวก เก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2557 โดยใช้แบบสอบถาม

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรับประทานอาหาร

คำนวณหาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยระหว่างที่นักท่องเที่ยวพักอยู่ในจังหวัดสงขลา โดยใช้ข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนประกอบกับระยะเวลาพักเฉลี่ย หลังจากนั้นนำมาคำนวณหาค่าใช้จ่ายต่อคนต่อปี โดยการเปรียบเทียบสัดส่วนจำแนกตามหมวดค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ เพื่อการอธิบายลักษณะและระดับการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว และเนื่องจากผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2557 ทำให้ต้องปรับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยระหว่างที่นักท่องเที่ยวพักอยู่ในจังหวัดสงขลา เพื่อประมาณการเป็นตัวเลขทั้งปี ซึ่งให้สอดคล้องกับตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต สัมประสิทธิ์มูลค่าเพิ่ม และสัมประสิทธิ์การจ้างงานของจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2547 โดยใช้ดัชนีราคาผู้บริโภค

ของจังหวัดสงขลาเป็นตัวปรับ และใช้จำนวนนักท่องเที่ยวเป็นตัวปรับอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในขั้นตอนนี้จะได้อุปสงค์ขั้นสุดท้าย (Final Demand)

4.2 การวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของชุมชน ในด้านรายได้และการจ้างงานในจังหวัดสงขลา

4.2.1 กำหนดอุปสงค์ขั้นสุดท้ายโดยการจำแนกค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวตามรหัสกิจกรรมการผลิตในสาขาการผลิตต่างๆลงในตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการคำนวณในข้อ 4.1

4.2.2 ผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรับประทานอาหารต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของชุมชน คือ รายได้และการจ้างงาน อันเกิดจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่พักรับประทานอาหาร คำนวณได้จากสมการที่กล่าวไว้ในกรอบแนวคิดของ Leontief, W. (1966)

4.3 กรอบแนวคิด

การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาประเภทของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรับประทานอาหารในจังหวัดสงขลา จำแนกเป็นหมวดหมู่ตามประเภทธุรกิจ ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าพาหนะในจังหวัด ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก และค่าบริการการท่องเที่ยวซึ่งในที่นี้หมายถึงค่าบริการนำเที่ยวจากมัลติแพลตฟอร์ม เพื่อให้ได้มาซึ่งผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรับประทานอาหารต่อ

สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของชุมชน ในด้านรายได้และการจ้างงานในจังหวัดสงขลา

5. ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

5.1 ผลการวิจัย

5.1.1 ประเภทของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรับประทานอาหารในจังหวัดสงขลาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันต่อคนเท่ากับ 3,371.62 บาท แบ่งออกเป็นหมวดต่างๆซึ่งค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยจะมีค่าใช้จ่ายในหมวดของค่าที่พักและค่าอาหารและเครื่องดื่มเป็นจำนวนมาก ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วรายจ่ายละ 60 ของการใช้จ่ายทั้งหมด โดยการใช้จ่ายเพื่อค่าที่พักร้อยละ 36.18 รองลงมาเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 23.02 สำหรับค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึกร้อยละ 15.00 ค่าพาหนะในจังหวัดและค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงร้อยละ 13.37 และ 11.77 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่าบริการการท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.66 เท่านั้น สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันต่อคนเท่ากับ 4,840.86 บาท แบ่งออกเป็นหมวดต่างๆ โดยมีค่าใช้จ่ายในหมวดของค่าที่พักและค่าอาหารและเครื่องดื่มรวมกันแล้วรายจ่ายละ 60 ของการใช้จ่ายทั้งหมด โดยการใช้จ่ายเพื่อค่าที่พักร้อยละ 34.76 รองลงมาเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 25.78 สำหรับค่าพาหนะในจังหวัดร้อยละ 17.10 ส่วนค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึกและค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงร้อยละ 13.14 และ 8.39 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่าบริการการท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.83 เท่านั้น เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวชาวไทย

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่พักรับประทานอาหารในจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2557 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันต่อคนสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยในทุกหมวดค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าพาหนะในจังหวัด และค่าบริการการท่องเที่ยวที่สูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยราวเกือบเท่าตัว ในขณะที่ค่าที่พัก ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง และค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึกของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยไม่มากนัก แม้ว่าจะระยะเวลาพำนักร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะน้อยกว่าของนักท่องเที่ยวชาวไทยก็ตาม อีกทั้งเมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีการใช้จ่ายระหว่างที่พำนักราวเท่ากับ 9,100.81 บาท ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยมีการใช้จ่ายระหว่างที่พำนักราวในจังหวัดสงขลา เท่ากับ 7,215.27 บาท โดยนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีการใช้จ่ายสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยในทุกๆหมวดค่าใช้จ่าย ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประเภทของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักบูติกโฮเทลในจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2557

ประเภทค่าใช้จ่าย	นักท่องเที่ยว					
	ไทย (n=160)			ต่างประเทศ (n=40)		
	ค่าใช้จ่าย (บาท/วัน/คน)	ค่าใช้จ่าย ตลอด ระยะเวลา การท่องเที่ยว*	ร้อยละ	ค่าใช้จ่าย (บาท/วัน/คน)	ค่าใช้จ่าย ตลอด ระยะเวลา การท่องเที่ยว*	ร้อยละ
ค่าที่พัก	1,219.91	2,610.61	36.18	1,682.32	3,162.76	34.76
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	776.29	1,661.25	23.02	1,248.13	2,346.48	25.78
ค่าพาหนะในจังหวัด	450.84	964.80	13.37	827.50	1,555.70	17.10
ค่าบริการการท่องเที่ยว	22.03	47.15	0.66	40.42	75.98	0.83
ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	396.98	849.54	11.77	406.25	763.75	8.39
ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก	505.57	1,081.93	15.00	636.25	1,196.15	13.14
รวม	3,371.62	7,215.27	100.00	4,840.86	9,100.81	100.00
ระยะเวลาพำนักระยะ (วัน)	2.14			1.88		

สำหรับการวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักบูติกโฮเทลต่อรายได้และการจ้างงานในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดสงขลา สมประสิทธิ์มูลค่าเพิ่ม และสมประสิทธิ์การจ้างงานของจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2547 เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2557 ทำให้ต้องปรับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เป็นอุปสงค์ขั้นสุดท้าย จากราคาของปี พ.ศ. 2557 เป็นราคาของปี พ.ศ. 2547 เพื่อให้สอดคล้องกับตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดสงขลา สมประสิทธิ์มูลค่าเพิ่ม และสมประสิทธิ์

การจ้างงานของจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2547 โดยใช้ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดสงขลาเป็นตัวปรับ

ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดสงขลา ณ เดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2557 เท่ากับ 172.29 ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภค ปี

พ.ศ.2547 ในเดือนเดียวกัน เท่ากับ 110.2 (สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า, 2557) ประกอบกับข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวเฉลี่ยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2557 จากกรมการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางมายังจังหวัดสงขลา มีจำนวนเฉลี่ย 2,690,918 คน โดยแบ่งเป็น

นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 1,896,501 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 794,417 คน และนำมาเทียบสัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาพักบูติกโฮเทลทั้งหมด 28,860 คน โดยแบ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 20,340 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 8,520 คน ดังนั้นจึงได้อุปสงค์ขั้นสุดท้ายที่เป็นค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ณ ราคาปี พ.ศ. 2547 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประเภทของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักบูติกโฮเต็ลในจังหวัดสงขลา ณ ราคา ปี พ.ศ. 2547

ประเภทค่าใช้จ่าย	นักท่องเที่ยว					
	ไทย (n=160)			ต่างประเทศ (n=40)		
	ค่าใช้จ่าย ตลอดระยะเวลา การท่องเที่ยว*	ค่าใช้จ่าย (ล้านบาท/ปี)**	ร้อยละ	ค่าใช้จ่าย ตลอด ระยะเวลา การท่องเที่ยว*	ค่าใช้จ่าย (ล้านบาท/ปี)**	ร้อยละ
ค่าที่พัก	1,669.79	33.96	36.18	2,022.96	17.24	34.76
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	1,062.57	21.61	23.02	1,500.85	12.79	25.78
ค่าพาหนะในจังหวัด	617.11	12.55	13.37	995.06	8.48	17.10
ค่าบริการการท่องเที่ยว	30.16	0.62	0.66	48.60	0.41	0.83
ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	543.38	11.05	11.77	488.51	4.16	8.39
ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก	692.02	14.08	15.00	765.08	6.52	13.14
รวม	4,615.03	93.87	100.00	5,821.06	49.60	100.00
จำนวนนักท่องเที่ยว	20,340			8,520		

หมายเหตุ: * หมายถึง ค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาการท่องเที่ยวจากตารางที่ 1 ปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2547

** หมายถึง ค่าใช้จ่าย (ล้านบาท/ปี) คำนวณจากค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาการท่องเที่ยว X จำนวนนักท่องเที่ยว

5.1.2 ผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักบูติกโฮเต็ลต่อรายได้ในจังหวัดสงขลาพบว่า การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้รวม เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 61.41 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นรายได้ทางตรงจำนวน 46.53 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 75.77 และเป็นรายได้ทางอ้อมจำนวน 14.88 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.23 โดยการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยก่อให้เกิดรายได้รวมทั้งสิ้น 40.21 ล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นรายได้ทางตรงจำนวน 30.51 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 75.87 และเป็น

รายได้ทางอ้อมจำนวน 9.70 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.13 และในส่วนของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศก่อให้เกิดรายได้รวมทั้งสิ้น 21.19 ล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นรายได้ทางตรงจำนวน 16.02 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 75.58 และเป็นรายได้ทางอ้อม จำนวน 5.17 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.42 จะเห็นได้ว่าการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักบูติกโฮเต็ลก่อให้เกิดรายได้ทางตรงมากกว่ารายได้ทางอ้อม ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนรายได้ที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่พักบูติกโฮเต็ล จังหวัดสงขลา

ผลที่เกิดจาก การใช้จ่ายของ นักท่องเที่ยว	รายได้ที่เกิดจากการใช้จ่าย					
	ไทย (n=160)		ต่างประเทศ (n=40)		รวม (n=200)	
	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ
รายได้ทางตรง	30.51	75.87	16.02	75.58	46.53	75.77
รายได้ทางอ้อม	9.70	24.13	5.17	24.42	14.88	24.23
รวม	40.21	100.00	21.19	100.00	61.41	100.00

เมื่อพิจารณาจำแนกในภาคการผลิตต่างๆพบว่า การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศจำนวน 143.47 ล้านบาท ก่อให้เกิดรายได้รวมทั้งสิ้น 61.41 ล้านบาท โดยส่วนใหญ่เป็นรายได้ในภาคการบริการ คิดเป็นร้อยละ 92.27 รองลงมา เป็นรายได้ในภาคอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 7.15 และรายได้ในภาคเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 0.58 อีกทั้งพบว่า การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่พักบูติกโฮเต็ลในจังหวัดสงขลาสามารถสร้างรายได้ในกิจกรรมการผลิตต่างๆ โดยกิจกรรมการผลิตที่ได้รับ

รายได้สูงสุดคือกิจกรรมการบริการ มีมูลค่าคิดเป็นร้อยละ 52.47 ของรายได้ทั้งหมดที่เกิดขึ้น รองลงมาคือ กิจกรรมการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 6.87 และกิจกรรมการผลิตอื่นๆ (อุตสาหกรรมสิ่งทอ) คิดเป็นร้อยละ 2.95 สำหรับการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่พักบูติกโฮเต็ลในจังหวัดสงขลาสามารถสร้างรายได้ในกิจกรรมการผลิตต่างๆ โดยกิจกรรมการผลิตที่ได้รับรายได้สูงสุดคือกิจกรรมการบริการ มีมูลค่าคิดเป็นร้อยละ 27.00 ของรายได้ทั้งหมดที่เกิดขึ้น รองลงมาคือ กิจกรรมการขนส่ง คิดเป็น

ร้อยละ 4.64 และกิจกรรมการผลิตอื่นๆ (อุตสาหกรรมสิ่งทอ) คิดเป็นร้อยละ 1.82 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 4 ในหน้าถัดไป

ตารางที่ 4 จำนวนรายได้ที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่พักบูติกโฮเต็ล จังหวัดสงขลา ในแต่ละกิจกรรมการผลิต

รหัสกิจกรรม	รายชื่อกิจกรรม	ไทย (n=160)		ต่างประเทศ (n=40)		รวม (n=200)	
		จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ
	ภาคเกษตร	0.29	0.47	0.07	0.11	0.36	0.58
002	การทำสวนผลไม้	0.29	0.47	0.07	0.11	0.36	0.58
	ภาคอุตสาหกรรม	3.00	4.89	1.39	2.26	4.39	7.15
008	อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป	1.19	1.94	0.27	0.44	1.46	2.38
016	อื่นๆ (อุตสาหกรรมสิ่งทอ)	1.81	2.95	1.12	1.82	2.93	4.77
	ภาคบริการ	36.93	60.14	19.73	32.13	56.66	92.27
013	การค้า	0.49	0.80	0.30	0.49	0.79	1.29
014	การขนส่ง	4.22	6.87	2.85	4.64	7.07	11.51
015	การบริการ	32.22	52.47	16.58	27.00	48.80	79.47
	รวม	40.22	65.50	21.19	34.50	61.41	100.00

5.1.3 ผลที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรับรองบูติกโฮเต็ลต่อการจ้างงานในจังหวัดสงขลาพบว่า การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดการจ้างงานเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 931 คน แบ่งเป็นการจ้างงานทางตรงจำนวน 452 คน คิดเป็นร้อยละ 48.55 และการจ้างงานทางอ้อมจำนวน 479 คน คิดเป็นร้อยละ 51.45 โดยในส่วนของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยก่อให้เกิดการจ้างงานรวม

ทั้งสิ้น 612 คน เป็นการจ้างงานทางตรงจำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 48.37 และการจ้างงานทางอ้อมจำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 51.63 ในส่วนของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศก่อให้เกิดการจ้างงานรวมทั้งสิ้น 319 คน เป็นการจ้างงานทางตรงจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 48.90 และการจ้างงานทางอ้อมจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 51.10 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนการจ้างงานที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่พักบูติก โฮเต็ล จังหวัดสงขลา

ผลที่เกิดจาก การใช้จ่ายของ นักท่องเที่ยว	จำนวนการจ้างงานที่เกิดจากการใช้จ่าย					
	ไทย (n=160)		ต่างประเทศ (n=40)		รวม (n=200)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การจ้างงานทางตรง	296	48.37	156	48.90	452	48.55
การจ้างงานทางอ้อม	316	51.63	163	51.10	479	51.45
รวม	612	100.00	319	100.00	931	100.00

เมื่อพิจารณาจำแนกในภาคการผลิตต่างๆ พบว่าการจ้างงานที่เกิดจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ เป็นเงิน 143.47 ล้านบาท ก่อให้เกิดการจ้างงานรวมทั้งสิ้น 931 คน ส่วนใหญ่เป็นการจ้างงานในภาคการบริการ คิดเป็นร้อยละ 78.73 ภาคอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 16.76 และภาคเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 4.51 อีกทั้งพบว่าการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยสามารถสร้างงานในกิจกรรมการผลิตต่างๆ โดยกิจกรรมการผลิตที่ได้รับประโยชน์สูงสุดคือกิจกรรมการบริการ คิดเป็นร้อยละ 39.74 ของการจ้างงานทั้งหมดที่เกิดขึ้น รองลงมา

คือกิจกรรมการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 8.81 และกิจกรรมการผลิตอื่นๆ (อุตสาหกรรมสิ่งทอ) คิดเป็นร้อยละ 7.20 และในส่วนการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศสามารถสร้างงานในกิจกรรมการผลิตต่างๆ โดยกิจกรรมการผลิตที่ได้รับประโยชน์สูงสุดคือกิจกรรมการบริการ คิดเป็นร้อยละ 20.51 ของการจ้างงานทั้งหมดที่เกิดขึ้น รองลงมาคือกิจกรรมการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 6.01 และกิจกรรมการผลิตอื่นๆ (อุตสาหกรรมสิ่งทอ) คิดเป็นร้อยละ 4.51 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนการจ้างงานที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่พักบูติก โฮเต็ล จังหวัดสงขลา ในแต่ละกิจกรรมการผลิต

รหัส กิจกรรม	รายชื่อกิจกรรม	ไทย (n=160)		ต่างประเทศ (n=40)		รวม (n=200)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		(คน)		(คน)		(คน)	
	ภาคเกษตร	34	3.65	8	0.86	42	4.51
002	การทำสวนผลไม้	34	3.65	8	0.86	42	4.51
	ภาคอุตสาหกรรม	105	11.28	51	5.48	156	16.76
008	อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป	38	4.08	9	0.97	47	5.05
016	อื่นๆ (อุตสาหกรรมสิ่งทอ)	67	7.20	42	4.51	109	11.71
	ภาคบริการ	473	50.81	260	27.92	733	78.73
013	การค้า	21	2.26	13	1.40	34	3.66
014	การขนส่ง	82	8.81	56	6.01	138	14.82
015	การบริการ	370	39.74	191	20.51	561	60.25
	รวม	612	65.74	319	34.26	931	100.00

การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรูปักโฮเต็ล จังหวัดสงขลา เมื่อนำมาจำแนกตามประเภทค่าใช้จ่ายที่ได้จากการสอบถามนักท่องเที่ยวในครั้งแรกพบว่า นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 143.47 ล้านบาท แบ่งเป็นค่าที่พักมากที่สุดจำนวน 51.20 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.69 รองลงมาคือค่าอาหารและเครื่องดื่มจำนวน 34.40 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 23.98 และน้อยที่สุดคือค่าบริการการท่องเที่ยวจำนวน 1.03 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.72

การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรูปักโฮเต็ล จังหวัดสงขลาก่อให้เกิดการสร้างรายได้จำนวน 61.41 ล้านบาท เป็นรายได้ที่เกิดจากค่าที่พักมากที่สุดจำนวน 24.53 ล้านบาท คิดเป็น

ร้อยละ 39.95 รองลงมาคือรายได้ที่เกิดจากค่าอาหารและเครื่องดื่มจำนวน 16.48 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 26.84 และน้อยที่สุดคือรายได้ที่เกิดจากค่าบริการการท่องเที่ยวจำนวน 0.49 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.80

การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรูปักโฮเต็ล จังหวัดสงขลาก่อให้เกิดการจ้างงานจำนวน 931 คน เป็นการจ้างงานที่เกิดจากค่าที่พักมากที่สุดจำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 30.29 รองลงมาคือการจ้างงานที่เกิดจากค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึกจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 24.92 และน้อยที่สุดคือการจ้างงานที่เกิดจากค่าบริการการท่องเที่ยวจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.54 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 สรุปค่าใช้จ่าย จำนวนรายได้ และจำนวนการจ้างงาน ที่เกิดขึ้นจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรูปักโฮเต็ล จังหวัดสงขลา ในแต่ละประเภทค่าใช้จ่าย

ประเภทค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ	รายได้ (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ	จำนวน การจ้างงาน (คน)	ร้อยละ
1. ค่าที่พัก	51.20	35.69	24.53	39.95	282	30.29
2. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	34.40	23.98	16.48	26.84	190	20.41
3. ค่าพาหนะในจังหวัด	21.03	14.66	7.08	11.53	138	14.82
4. ค่าบริการการท่องเที่ยว	1.03	0.72	0.49	0.80	5	0.54
5. ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	15.21	10.60	7.29	11.87	84	9.02
6. ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก	20.60	14.35	5.54	9.02	232	24.92
รวม	143.47	100.00	61.41	100.00	931	100.00

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยประเภทของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรูปักโฮเต็ลพบว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาการท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยในทุกหมวดค่าใช้จ่าย ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าพาหนะในจังหวัด ค่าบริการการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง และค่าสินค้าและของที่ระลึก ถึงแม้ว่าระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะน้อยกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยก็ตาม ทั้งนี้เพราะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอัตราการใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวชิราพร เกิดสุข (2544) ที่พบว่า ระดับการใช้จ่ายเงินของนักท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมา เมื่อแยกประเภทนักท่องเที่ยวตามสัญชาติจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

มีการใช้จ่ายเงินมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายต่อวันมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของพรเพ็ญ ศานติสุทธิกุล (2542) ที่พบว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีระยะพำนักรในประเทศไทยนานจะมีการใช้จ่ายระหว่างพำนักรอยู่ในประเทศไทยสูง ทำให้เกิดผลทางเศรษฐกิจสูงตามไปด้วย

เมื่อพิจารณาการกำหนดอุปสงค์ขั้นสุดท้ายพบว่า ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรูปักโฮเต็ล จังหวัดสงขลา ได้ถูกกำหนดลงในภาคบริการมากที่สุดคือร้อยละ 88.02 เนื่องจากเกี่ยวข้องโดยตรงกับภาคบริการ การใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นก็เป็นค่าใช้จ่ายที่สืบเนื่องจากการบริการ มีเพียงค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึกที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม คือร้อยละ 10.77 และ 1.21 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภาณุภูมิ สินธุกร (2547) ที่พบว่าค่าใช้จ่ายของ

นักท่องเที่ยวชาวไทยได้กำหนดลงในสาขาการบริการมากที่สุด รองลงมาเป็นสาขาการขนส่งและการสื่อสาร นอกนั้นเป็นสาขาอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ส่วนการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้กำหนดลงในสาขาการบริการมากที่สุดเช่นกัน รองลงมาเป็นสาขาอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ นอกนั้นเป็นสาขาการขนส่งและการสื่อสาร โดยไม่มีค่าใช้จ่ายประเภทใดอยู่ในสาขาเกษตรกรรมเลย จะเห็นได้ว่างานวิจัยในครั้งนี้ต่างกับงานวิจัยของภาคภูมิ สีนุรท ในการแจกแจงสาขาการผลิต ซึ่งงานวิจัยในครั้งนี้ได้รวมสาขาการขนส่งไว้ในภาคบริการแล้ว ทั้งนี้การแจกแจงสาขาการผลิตจะมีความแตกต่างกันตามลักษณะของสาขาการผลิตในแต่ละภูมิภาค อีกทั้งตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตที่นำมาใช้ในงานวิจัยก็เป็นอีกสาเหตุที่ทำให้การกำหนดค่าอุปสงค์ขั้นสุดท้ายลงในสาขาการผลิตมีความแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามในการพิจารณารายละเอียดไม่มีความแตกต่างกันมากนัก เนื่องจากธุรกิจโรงแรมเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับภาคการบริการ

เมื่อพิจารณาจากจำนวนการจ้างงานที่เกิดขึ้นในสาขาการผลิตต่างๆ โดยในการศึกษาค้นคว้านี้ได้มีการกำหนดค่าใช้จ่ายที่เกิดจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศได้เพียง 6 สาขาการผลิต แต่จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีการจ้างงานเกิดขึ้นในสาขาการผลิตอื่นๆ ด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเพ็ญ ศานติสุทธิกุล (2542) ที่พบว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการผลิตเพิ่มขึ้นในสาขาการผลิตสินค้าที่เป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาบริการ และสาขาการคมนาคมและขนส่ง แต่ยังทำให้เกิดการผลิตเพิ่มขึ้นในสาขาการผลิตที่นักท่องเที่ยวไม่ได้มีค่าใช้จ่ายโดยตรงในสาขานั้นๆ เช่น สาขาเกษตรกรรม สาขาค้าส่งและค้าปลีก สาขาไฟฟ้าและประปา เป็นต้น รวมทั้งงานวิจัยของภาคภูมิ สีนุรท (2547) ที่พบว่าค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวสามารถช่วยกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งในด้านรายได้และการจ้างงานเพิ่มขึ้น และจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดการขยายการผลิตในสาขาเศรษฐกิจต่างๆตามผลของการเชื่อมโยงไปด้านหน้าและด้านหลัง ซึ่งเมื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกิดการขยายตัวจะทำให้สาขาเศรษฐกิจอื่นๆเกิดการขยายตัวตามไปด้วย

อีกทั้งเมื่อพิจารณากิจกรรมการผลิตที่ไม่ได้มีการกำหนดค่าใช้จ่ายโดยตรงจากนักท่องเที่ยวไปยังแบบจำลองตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตพบว่ามีการจ้างงานเกิดขึ้นในกิจกรรมการผลิตอื่นๆด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เป็นไปตามหลักผลของตัวทวี (Multiplier Effect) เมื่อมีการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเกิดขึ้นครั้งหนึ่งในระบบเศรษฐกิจ จะมีผลก่อให้เกิดการใช้จ่ายต่อกันไปกระจายไปเป็นรายได้ในกิจกรรมการผลิตอื่นๆอีกหลายรอบ และเกี่ยวเนื่องไปสู่รายได้ที่เพิ่มขึ้นในกิจกรรมการผลิตต่างๆ ทั้งนี้การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวนอกจากมีผลก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นในกิจกรรมการผลิตสินค้าที่เป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยวแล้ว ยังมีผลก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นในกิจกรรมการผลิตที่นักท่องเที่ยวไม่ได้

มีการใช้จ่ายโดยตรงในสาขานั้นๆ เช่นเดียวกับการจ้างงานที่พบว่าการจ้างงานทางตรงน้อยกว่าทางอ้อม และการใช้จ่ายเงินของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศยังเกี่ยวเนื่องไปสู่การจ้างงานในภาคบริการ ภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรมอีกด้วย

ทั้งนี้จำนวนรายได้และการจ้างงานในกิจกรรมการผลิตต่างๆที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ จะมีค่ามากหรือน้อย เกิดจากค่าสัมประสิทธิ์มูลค่าเพิ่มและค่าสัมประสิทธิ์การจ้างงาน กิจกรรมการผลิตใดมีค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าวสูง ก็จะมีผลทำให้จำนวนรายได้และการจ้างงานเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่สูงตามไปด้วย โดยสัมประสิทธิ์มูลค่าเพิ่มในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีค่าสูงที่สุดในกิจกรรมการผลิตการบริการ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.39

สำหรับจำนวนรายได้และการจ้างงานที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่พักบูติกโฮเต็ลในจังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่งผลให้เกิดรายได้และการจ้างงานในสัดส่วนที่สูงกว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ถึงแม้ว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะมีค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาการท่องเที่ยวสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย ในขณะที่ระยะเวลาพำนัคนักท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน และการใช้จ่ายตลอดระยะเวลาการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีสัดส่วนของการใช้จ่ายในทุกหมวดสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยก็ตาม ที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจากกำลังซื้อที่แตกต่างกัน ถึงแม้ว่านักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจะมีการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและของที่ระลึกในสัดส่วนที่สูง ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงไปยังการสร้างรายได้และการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรมบ้าง แต่เป็นจำนวนไม่มากเท่าที่ควร เนื่องจากการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและของที่ระลึก ถูกกำหนดลงในสาขาการผลิตซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาคอุตสาหกรรมที่มีค่าสัมประสิทธิ์การจ้างงานไม่สูงนัก ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากสินค้าเหล่านั้นไม่ได้ก่อให้เกิดการผลิตภายในจังหวัดจึงไม่ส่งผลกระทบต่อรายได้และการจ้างงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสุรางค์ สุนทรกุล (2536) ที่พบว่าค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวภายในประเทศได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อยาไรด์ทั้งทางตรงและทางอ้อมมากกว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ทั้งนี้สาเหตุประการหนึ่งมาจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศก่อให้เกิดการนำเข้ามากกว่า จึงทำให้รายได้รั่วไหลไปต่างประเทศมากกว่า อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวชาวไทยก็ไม่ได้ส่งผลให้เกิดการจ้างงานในสัดส่วนที่สูงกว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเสมอไป และตรงข้ามกับงานวิจัยของ พิศมัย จารุจิตติพันธ์ (2536) ที่พบว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มายังเกาะสมุย ในปี พ.ศ.2530 และปี พ.ศ. 2534 ส่งผลให้เกิดการจ้างงานในสัดส่วนที่สูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย เพราะมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่ส่งผลให้เกิดการจ้างงานได้สูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยโดยนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่นิยมพักในที่พักประเภทโรงแรมและบังกะโลว์ บริโภคอาหารและเครื่องดื่มจาก

ร้านอาหารและภัตตาคารที่มีสัดส่วนของการจ้างแรงงานสูงกว่าสถานประกอบการขนาดเล็ก และนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ใช้บริการโรงแรมและร้านอาหารขนาดเล็ก ซึ่งมีการจ้างงานน้อยเนื่องจากใช้แรงงานในครัวเรือน ดังนั้นสรุปได้ว่าสัดส่วนของการจ้างงานระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศจะมากหรือน้อยกว่ากันขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวประเภทนั้นๆ ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้แยกพิจารณาค่าใช้จ่ายแต่ละประเภทเพื่อศึกษาว่าค่าใช้จ่ายประเภทใดส่งผลต่อการจ้างงานมากที่สุด พบว่า ค่าที่พักส่งผลให้เกิดการจ้างงานรวมมากที่สุด เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศมีการใช้จ่ายเพื่อค่าที่พักมากที่สุด ทั้งนี้ค่าที่พักยังถูกกำหนดค่าลงในสาขาโรงแรมและที่พักอื่นๆ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การจ้างงานสูงรองจากสาขาภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม

อย่างไรก็ตามถึงแม้จังหวัดสงขลาจะมีศักยภาพทางการท่องเที่ยว แต่ปัญหาที่พบคือ รายได้จากการท่องเที่ยวมีการขยายตัวได้ต่ำกว่าอัตราการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยว สืบเนื่องมาจากกลุ่มธุรกิจโรงแรมส่วนใหญ่ยังคงทำการตลาดแบบเน้นจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ทำให้อัตราค่าห้องพักอยู่ในระดับต่ำกว่าจังหวัดภูเก็ตและกระบี่ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ข้อมูลสำคัญที่เป็นหลักฐานการศึกษาชี้ชัดว่า ธุรกิจบูติกโฮเทลสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาได้ โดยการสร้างรายได้และการจ้างงานเป็นจำนวนมากในภาคการผลิตต่างๆ ได้แก่ ภาคบริการ ภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม อีกทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่พักรักบูติกโฮเทลเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังจ่ายสูง มีความต้องการสินค้าและบริการที่เน้นคุณภาพ และยินดีจะจ่ายในราคาที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนิยา แสงวีเชียร (2555) ที่พบว่า แนวคิดที่พักรักบูติกโฮเทลและไลฟ์สไตล์โฮเทลสามารถเพิ่มมูลค่าแก่ธุรกิจโรงแรมในจังหวัดสงขลาได้ โดยการกำหนดรูปแบบคุณลักษณะของที่พักบูติกโฮเทลและไลฟ์สไตล์โฮเทลให้ตอบสนองความต้องการและสอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีความเต็มใจจะจ่ายสูงสุดที่ราคาห้องพัก 2,500 บาท

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจำนวนรายได้และการจ้างงานพบว่า รายได้และการจ้างงานส่วนใหญ่เกิดขึ้นมาจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในหมวดค่าที่พัก ด้วยเหตุนี้ภาครัฐจึงควรส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจบูติกโฮเทล ด้วยการส่งเสริมการลงทุนธุรกิจบูติกโฮเทล ส่งเสริมศักยภาพของผู้ประกอบการ และพัฒนาศักยภาพของแรงงาน เพื่อยกระดับคุณภาพการบริการของธุรกิจโรงแรมที่พักของจังหวัดสงขลาสู่ตลาดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและมีกำลังจ่ายสูง เพื่อรองรับโอกาสทางเศรษฐกิจที่มาพร้อมกับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ โดยเฉพาะธุรกิจโรงแรมที่พักในจังหวัดสงขลาควรหันมาทำการตลาดแบบมุ่งเน้นตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ ซึ่งเป็นกลุ่มระดับกลางถึงบน แทนการทำการตลาดแบบมุ่งเน้นปริมาณ ทั้งนี้เพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มที่พักรักบูติกโฮเทลมีอัตราการใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการสูง โดยเฉพาะ

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยสูง ทั้งนี้รายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่พักรักบูติกโฮเทล นอกจากมีผลก่อให้เกิดรายได้และการจ้างงานจำนวนมากแล้ว ยังสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้แก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาอีกด้วย

6. ข้อเสนอแนะ

การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่พักรักบูติกโฮเทลในจังหวัดสงขลา ก่อให้เกิดการจ้างงานและรายได้เป็นจำนวนมากในภาคการบริการ ภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม โดยเฉพาะรายได้ในภาคการบริการที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ด้วยเหตุนี้จึงควรมุ่งเน้นทำการตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ เพื่อเพิ่มรายได้ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา ทั้งนี้ภาครัฐจึงควรกำหนดนโยบายหรือยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมบริการ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ควรให้การส่งเสริมการลงทุนธุรกิจที่พักบูติกโฮเทล เพื่อรองรับโอกาสทางเศรษฐกิจที่มาพร้อมกับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่พักรักบูติกโฮเทล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยว เช่น หอการค้าจังหวัด สมาคมผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง และสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมอาหาร ควรประสานความร่วมมือในการส่งเสริมด้านการตลาด โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่พักรักบูติกโฮเทล อีกทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น รวมไปถึงกระตุ้นให้เกิดการบริโภคผลิตภัณฑ์ภายในท้องถิ่น เพื่อให้สาขาเศรษฐกิจอื่นๆ ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรมและสาขาเกษตรกรรมเกิดการขยายตัวตามไปด้วย รวมทั้งหน่วยงานในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง เช่น เทศบาลนครหาดใหญ่ หอการค้าจังหวัดสงขลา สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสงขลา ควรประสานร่วมมือในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวในชุมชน นับเป็นการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจของชุมชน

7. เอกสารอ้างอิง

กรมการท่องเที่ยว. 2557. สถิตินักท่องเที่ยว 2012. สืบค้นจาก

<http://newdot2.samartmultimedia.com/home/details/11/221/620>

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2556. **Thailand 100 best boutique hotels**. กรุงเทพฯ: กองส่งเสริมการบริการท่องเที่ยว.

ธนิยา แสงวีเชียร. 2555. การศึกษาแนวคิดบูติกและไลฟ์สไตล์โฮเทลเพื่อนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าแก่ธุรกิจโรงแรมในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- พรเพ็ญ ศานติ์สุทธิกุล. 2542. ผลทางด้านเศรษฐกิจของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในประเทศไทย กรณีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศปี พ.ศ.2539. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิสมัย จารุจิตติพันธ์. 2536. ผลกระทบของการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจในเกาะสมุย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาคภูมิ สินธุภ. 2547. ผลกระทบจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อรายได้และการจ้างงานของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรณีศึกษาโดยใช้แบบจำลองปัจจัยการผลิต-ผลผลิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิชิตพร เกิดสุข และคณะ. 2544. รายงานการวิจัย บทบาทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมาต่อการจ้างงาน กรณีศึกษาการท่องเที่ยว ณ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ และอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย. ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศรีสุรางค์ สุนทรกุล. 2536. ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น : กรณีศึกษาจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศูนย์วิจัยกสิกร. 2555. *Boutique hotel: ที่พักรูปแบบใหม่ที่กำลังมาแรงในปัจจุบัน*. สืบค้นจาก <http://www.ksmcare.com/article/82/27821/boutique-%20hotel>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2557. จำนวนผู้เยี่ยมเยือน จำแนกเป็นรายภาคและจังหวัด พ.ศ.2549-2554. สืบค้นจาก <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries23.html>
- สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า. 2557. ดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด. สืบค้นจาก <http://www.price.moc.go.th/>
- Agget, M. 2007. **What has influenced growth in the UK's boutique hotel sector?**. International Journal of Contemporary Hospitality Management, 10(2), 169-177.
- Albazzaz, A., Birbaum, B., Brachfeld, D., Danilov, D., Kets De Vries, O., & Moed, J. 2003. **Lifestyles of the rich and almost famous: The boutique hotel phenomenon in the United States**. High Tech Entrepreneurship and Strategy Group Project. Fontainebleau: Insead Business School.
- Anhar, L. 2001. **The definition of boutique hotels**. Retrieved from http://www.hospitalitynet.org.definition/american_english/boutique
- Erkutlu, H. V. & Chafra, J. 2005. **Relationship between leadership power bases and job stress of subordinates**: Example from boutique hotels. Management Research News, 29(5), 285-297.
- Geoffrey J. D. Hewings. 1985. **Regional input-output table analysis**. California, CA: Sage Publications.
- Keynes, J. M. 1936. **General theory of home investment to unemployment**. New York, NY: Harcourt, Brace & Co.
- Leontief, W. 1966. *Input-Output Economics*. New York, NY: Oxford University Press.
- Lim, W., & Endean, M. 2009. **Elucidating the aesthetic and operational characteristic of UK boutique hotels**. International Journal of Contemporary Hospitality Management, 21(1), 38-51.
- McIntosh, A. J., & Siggs, A. 2005. **An exploration of the experiential nature of boutique accommodation**. Journal of Travel Research, 44(1), 74-81.